

Vliegangst kan te maken hebben met ervaringen uit een vorig leven, zo weet reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele-den Boer als geen ander. Maar als de paniek haar zelf overvalt tijdens een vlucht, staat ze voor een raadsel. Een reeks bizarre ontdekkingen doet haar jaren later enigszins in verwarring afvragen: 'Bestaan vorige levens en toekomstgebeurtenissen niet? Is alles één?' Over ufonauten, WO II-parachutisten en MH17. **TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER**

Sky Fall

zo boven, zo beneden

Weet je dat er ontzettend veel mensen vliegangst hebben? In Nederland is één op de drie personen bang om met een vliegtuig te reizen. Dat is nogal wat. Ze zijn bijvoorbeeld angstig bij het horen van onverwachte geluiden tijdens de vlucht, hevige turbulentie of voor de afgesloten, kleine ruimte waarin ze met anderen dicht op elkaar zitten. Sommigen houden graag zelf de controle en vinden het lastig als een piloot het gezag voert over het vliegtuig. Vliegangst verschilt per persoon. Gelukkig is de kans dat er werkelijk iets misgaat statistisch gezien erg klein.

VLEIANGST

Mijn allereerste vliegreis richting vakantiebestemming herinner ik me nog goed. Ik vond het leuk om te gaan vliegen. Opstijgen, ge-wel-dig! De vlucht zelf, een beetje spannend. Prachtig uitzicht door het raampje op een strakblauwe lucht, boven een wit wolkendek. Hapje, drankje. Prima te doen. Echter, toen de piloot het vliegtuig liet dalen om de landing in te zetten, stond het zweet ineens in mijn handen. Mijn hart klopte als een gek, mijn keel werd droog. Plotseling was ik er heilig van overtuigd dat precies dit toestel waarin ik zat, zou neerstorten. Pas

nadat de wielen van het landingsgestel de baan raakten, verdween mijn paniek en werd ik weer rustig. Op de terugreis overkwam me hetzelfde. Alles verliep perfect, tot ik vlak voor de landing de angst opnieuw voelde opkomen. Omdat ik geen zin had in een derde zwerterige vlucht met angstige momenten, besteedde ik aandacht aan dit probleem. Het was me een raadsel waarom ik dacht dat uitgerekend mijn vliegtuig zou gaan crashen.

UFONAUT IN EEN VORIG LEVEN

Met een vriendin, net als ik reïncarnatietherapeut, besprak ik mijn angst. Vakkundig leidde ze me in lichte trance terug naar de bronoorzaak van het probleem, een ervaring in het verleden. Tot ons beider verbazing bleek dit om een buitenaardse ervaring te gaan die zich wel heel erg lang geleden had afgespeeld. Afkomstig van een ander sterrenstelsel was ik, een vreemdsoortig langgerekt dun wezen, in mijn supersonische voertuig (een lang grijsmetaalig ding in raketvorm) op weg naar een nieuwe planeet. Me verheugend op mogelijk contact met andere wezens. Na een lange ruimtevlucht zette ik de daling in. Was ik overmoedig? Handelde ik te snel? Een technisch mankement? In extreme herrie vibreerde ineens alles

om me heen. Mijn voertuig spatte uit elkaar vlak voordat ik had kunnen landen. Ik overleefde het niet; in één klap werd ik gereduceerd tot een vormeloze energiemassa. *Mission not accomplished.* Jammer. Een nieuwe incarnatie nog eens proberen. Het voertuig waarin ik me toen bevond was uiteengespat na het minderen van snelheid, bij het inzetten van de daling om te gaan landen. Echter, 'mijn raket' stuitte op extreme luchtdrukverschillen in de mij totaal onbekende atmosferische lagen van de planeet die ik naderde. Kaboem! Was hier sprake van een vorig leven? Een symbolische ervaring? Een geboorteherrinnering (indalen)? Mijn collega rondde de voor mij traumatische ervaring in de ruimte netjes af, maar ik hoorde haar bijna denken: ufonauten à la Von Däniken, jaja, dat zal wel. Ondanks haar ongelof, onthield ik iets belangrijks. In een modern hedendaags lijnvliesgtuig zijn aardse wolklagen makkelijker te passeren en bezit een piloot adequate kennis over weersomstandigheden en te passeren wolkenlagen. Een landing hoeft niet tot een crash te leiden. Na deze sessie liet ik me voortaan rustig vervoeren in vliegtuigen. Vorig leven of niet, de angst om neer te storten in 'mijn' vliegtuig was voorbij.

PARACHUTIST IN OORLOGSTIJD

Dat iedere vlieg angst anders is, merkte ik toen techneut Martin (48) in mijn praktijk kwam voor een consult. Martin zocht antwoorden op voor hem belangrijke vragen over hoe hij zaken in zijn leven anders kon

aanpakken. Tijdens ons gesprek meldde hij terloops dat hij 'een klein vliegtuigprobleempje' had. Vliegen voor zijn werk vond hij een noodzakelijk kwaad. Martin was niet bang voor de vliegreis, maar hij vond het vervelend dat hij tijdens een vlucht zo vaak naar het toilet moest: "Uren voorafgaand aan een vlucht drink ik niets, tijdens het vliegen ook niet. Toch moet ik in het vliegtuig ieder kwartier naar het toilet, omdat ik bang ben dat ik anders in mijn broek plas." Hij zag steeds meer op tegen zakelijke vliegereizen, ook al deed hij dat wel. "Ik ben de hele vlucht bang dat ik moet plassen als ik in de lucht ben." Martin bleek een vorig leven te hebben gehad tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ik zag beelden van hem als jonge, Amerikaanse soldaat/parachutist die zeer ongelukkig was neergekomen na een dropping van geallieerde troepen. Vlak nadat de parachutist samen met anderen uit een vrachtvliegtuig was gesprongen, rukte een onverwachte, sterke windvlaag hem de verkeerde kant op. Met een gedeeltelijk geopend valscherp suisde hij met een noodgang naar beneden, richting bos. In plaats van veilig te landen op een open weide, kwam hij keihard neer in hoge bomen. Takken braken niet alleen zijn val, maar ook zijn beide benen. Het laatste dat de jonge springer nog voelde – vlak voordat hij door vijandelijke soldaten neergeschoten werd vanaf de grond, terwijl hij hulpeloos in een boom bungelde – was de nattigheid tussen zijn bovenbenen. Van pure doodsangst liet hij zijn urine lopen. Iedere keer als Martin – inmiddels een ►

'Zou een graanaat of raket, afgeschoten vanaf de grond, ons per ongeluk kunnen raken...?'

'Het laatste dat de jonge springer nog voelde, was de nattigheid tussen zijn bovenbenen'

leven later – op een van zijn reizen 'in de lucht was', herinnerde zijn huidige lichaam op onbewust niveau de noodlottige parachutesprong. Martins lichaam kon verleden en heden op zulke momenten niet goed uit elkaar houden. In het kort legde ik hem uit hoe 'angst in de lucht om in zijn broek te plassen' vermengd was geraakt met traumatisch sterven in oorlogstijd. Hij knikte bevestigend met zijn hoofd en zei: "Ik heb altijd al wat gehad met die oorlog, maar wist niet precies wat. Dit klinkt heel logisch." Op dit parachutistenleven gingen we niet verder in, Martin wilde andere zaken bespreken die op zijn lijstje stonden, maar 'deze zijsprong' in het consult vond hij wel grappig. Een maand later ontving ik een blijde e-mail van hem. Martin zat op een of ander Indonesisch vliegveld en had tijd over, tussen twee vluchten in. Hij mailde: "Veilig geland, ben voor het laatst op Schiphol naar het toilet geweest voordat ik in het vliegtuig stapte. Tijdens de lange vlucht nergens meer last van gehad." Dat zijn probleem zo snel verleden tijd zou zijn, daar had ik niet eens op durven hopen. Soms kan een piepklein reïncarnatie-inzicht groots uitpakken.

OPNIEUW ANGSTIG IN EEN LIJNVLEIETUIG

Na mijn eigen ufonautensessie reisde ik jarenlang probleemloos in vliegtuigen de wereld over, tot in december 2006. Met manlief vloog ik naar onze kerstvakantiebestemming, van Amsterdam naar Kuala Lumpur, in een vliegtuig van *Malaysia Airlines*. Vrij snel na het opstijgen kreeg iedereen een drankje en maakten de meeste passagiers zich klaar om te gaan slapen, het zou een lange vlucht worden. Maar na jaren heerlijk ontspannen te zijn geweest tijdens alle vlieguren, durfde ik dit keer niet in slaap te vallen. Onder het vliegtuigdekentje maakte ik me plotsklaps ernstige zorgen. Over welke landen vlogen we eigenlijk heen? Passeerden we gebieden waar het oorlog was? Best eng. Hoe hoog vloog ons vliegtuig? Zou een granaat of raket, afgeschoten vanaf de grond, ons per ongeluk kunnen raken? Kon een vliegtuig zomaar uit de lucht worden geschoten? Link hoor, die oorlogen overal in de wereld. Ik weet nog dat ik een slapende manlief wakker porde en hem vroeg of hij wist of we boven oorlogsgebieden zouden vliegen. Zoiets was toch hartstikke gevaarlijk! Zouden piloten daarmee wel rekening houden? Hij vond me een angstige zeur en stelde me gerust, zoiets kon niet gebeuren. 'Maar waar vliegen we dan nu?', vroeg ik. 'Ergens boven Rusland of Mongolië', antwoordde hij. 'We zitten hoog genoeg met dit vliegtuig, ga nou slapen!' In slaap vallen lukte niet, met geen mogelijk-

heid. Ik voelde me misselijk van angst. De rest van die lange vlucht bleef ik wakker en probeerde ik een boek te lezen. Volgens mij kon het vliegtuig ieder moment 'uit de lucht vallen'. Ik snapte niets van mijn paniekgevoelens. Gelukkig had ik bij vlieguren die hierna kwamen, totaal geen last meer van angstgevoelens, zelfs niet in krakkemikkige toestellen van slecht bekend staande vliegtuigmaatschappijen. Hoogstens had ik lichte stress bij het inpakken van mijn handbagage (te veel kilo's?) en maakte ik me er druk over of we ruim op tijd op Schiphol zouden arriveren om een vlucht te halen.

MH17

Op 17 juli 2014 werd de MH17 uit de lucht geschoten, een vliegtuig van *Malaysia Airlines*, op weg van Amsterdam naar Kuala Lumpur. 'Mogelijk neergehaald door een raket', hoorde ik op het nieuws. Ergens in de Oekraïne. Wat?! Rusland? Uit de lucht geschoten? Vijf minuten lang zat ik verstijfd achter mijn laptop, daarna kreeg ik het ijskoud en begon ik te bibberen van schrik. Dezelfde vlucht, dezelfde vliegroute, dezelfde maatschappij, ongeveer op dezelfde plek en hoogte, alleen jaren later! Waren mijn angstige gevoelens tijdens de vlucht in 2006 'voor'gevoelens? Een paranormale waarneming van een crash die nog moest plaatsvinden?

WAT IS TIJD

Als 'tijd' niet bestaat, net zoals doodgaan van een lichaam niet het einde betekent voor zielsenergie, ving ik dan iets op van samengebundelde emoties in de kosmos? Omdat ik paranormaal gevoelig ben en al een energieconnectie had met crashen in de lucht (ufonaut/raket)? Bestaan vorige levens en toekomstgebeurtenissen niet, en is alles één? Hoef ik dit zelf (nog) niet helemaal te snappen, maar moet ik hier wel over nadenken en er over schrijven? Opdat anderen er ook over kunnen nadenken... 'Zo boven, zo beneden' staat voor de verbondenheid tussen micro- en macrokosmos. Mensen (zielsenergie in aardse lichamen) zijn allemaal energetisch met elkaar verbonden. Als we overlijden gaat onze ziel verder en beginnen we opnieuw, en opnieuw. Of je nu ufonaut, parachutist of vliegtuigpassagier bent geweest. Sky Fall. Zo vlieg je nog hoog in de lucht, zo ben je beneden, op de grond. Zo boven, zo beneden.

© RHA Publishing, Marianne Notschaele-den Boer, reïncarnatietherapeut, www.vorigelevens.nl ■